

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Pažeidimai atliekant hadžą, umrą ir apsilankant šventose vietose

lietuvių

ليتواني

مخالفات الحج والعمرة والزيارة

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ
بِرِئَاسَةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

مُخَالَفَاتُ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَالزِّيَارَةِ

**Pažeidimai atliekant hadžą,
umrą ir apsilankant šventose
vietose**

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرئاسةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالمَسْجِدِ الحَرَامِ وَالمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Pažeidimai atliekant hadžą, umrą ir apsilankant šventose vietose.

Islamo turinio paslaugų teikimo keliomis kalbomis asociacijos mokslinis komitetas

Klaidos ir pažeidimai, susiję su umra

Pirma: Žmonių pažeidimai ir klaidos ihrame

Ihlal apleidimas – tai balsu nepakėlimas, kai skelbiama apie ketinimą atlikti apeigą įeinant į ihramo būseną.

Suna yra pakelti balsą tai sakant.

Kai kurie žmonės mano, kad ihramas yra tik apranga (izar ir rida dėvėjimas).

Ihramas: tai ketinimas pradėti apeigą, o jo ženklas yra talbija (sakyti: Labbaikal-lahumma labbaik). Kas su ketinimu atlikti hadžą ar umrą sako talbija, tas įžengia į ihramo būseną.

Kai kurie žmonės mano, kad atlikti ghysl yra privaloma prieš įžengiant į ihramo būseną.

Tai yra tik suna, ir nėra jokios kaltės tam, kas jo neatlieka.

Kai kurie žmonės mano, kad du rakatai yra privalomos įžengiant į ihramo būseną arba kad tai yra konkreti suna, kurią būtina atlikti, todėl jie juos atlieka bet koku atveju.

Teisinga nuomonė yra ta, kad prieš įžengiant į ihramo būseną leidžiama melstis, tačiau tam nėra skirtos specifinės maldos. Jei žmogus atlieka privalomą ar bet kurią nustatytą maldą, jam yra

teisėta po jos įžengti į ihramo būseną.

Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad privaloma sustoti mikat ir nusileisti į mečetę.

Tai nėra privaloma. Jei asmuo yra pasiruošęs dėvėti ihramo drabužius ir praeina pro mikat, sakydamas talbija ten arba būdamas automobilyje, to pakanka. Tai panašu į tai, kai asmuo yra lėktuve ir sako talbija ties susilygiavimo tašku arba netrukus prieš mikat, kad jo nepraleistų.

Ihramo drabužių kvėpinimas.

Teisingas būdas - užtenka kvėpalų ant kūno.

Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad gaktos bei pažastų plaukų skutimas ir nagų trumpinimas yra privalomi arba konkrečios sunos veiksmai, skirti įžengiant į ihramo būseną.

Tai yra bendra suna, kai yra poreikis.

Įžengti į ihramo būseną prieš mikat.

Tai prieštarauja sunai, tačiau skrendančiam lėktuvu leidžiama šiek tiek paankstinti ketinimą įžengti į ihramo būseną, kad dėl lėktuvo greičio nepraleistų suderinimo su mikat. Panašiai, jei jis baiminasi, kad gali užmigti ir praleisti mikat, jis gali paankstinti ihramo ketinimą, jei to reikia.

Praėjimas pro mikat nepriėmus ihramą, kai asmuo ketina atlikti apeigas, dėl nežinojimo, aplaidumo ar dėl to, kad jis yra lėktuve.

Jei asmuo praeina pro mikat, ketindamas atlikti umrą ar hadžą, nepriėmęs ihramą, jam privaloma sugrįžti į mikat ir priimti ihramą nuo ten. Panašiai,

jei jis nusileidžia Džedos oro uoste nepriėmęs ihramą lėktuve dėl bet kokios priežasties, jam reikia vykti į vieną iš mikat ir priimti ihramą nuo ten. Išimtis taikoma tiems, kurie kelionėje nepraeina pro mikat arba nesusilygiuoja su juo, pavyzdžiui, Sudano žmonėms, jei jie atvyksta lėktuvu ar laivu, nebent jie žino, kad jie yra susilygiavę su Jalamlam arba Al-Džuhfa mikat pagal pasirinktą maršrutą.

Klaidingas supratimas apie susiūtus drabužius, jie mano, kad tai apima bet kokią susiūtą daiktą, dėl ko jie nepagrįstai vengia dėvėti diržus, juostas ar batus, kurie turi siūlus.

Tai neteisinga, nes prigludę drabužiai - tai drabužiai, kurie yra pasiūti arba pritaikyti prie kūno, pavyzdžiui, marškiniai ir kelnės, jei dėvimi įprastu būdu.

Pirštinių, burką, nikabo arba visą veidą dengiančios skaros dėvėjimas.

Moteriai, esant svetimų vyrų akivaizdoje, privaloma uždengti veidą ir rankas be nikabo ir pirštinių, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) uždraudė moteriai dėvėti juos būnant ihramo būsenoje.

Kai kurie žmonės mano, kad moteriai yra specifiniai ihramo drabužiai, kurie turi būti juodi, žali arba balti.

Tai neteisinga. Moteris ihramo būsenoje gali dėvėti bet kokius drabužius, jei jie nėra papuošti

puošmenomis.

Kai kurie žmonės mano, kad neleidžiama keisti arba nusivilkti ihramo drabužių.

Teisinga nuomonė yra ta, kad galima pakeisti arba išskalbti ihramo drabužius ir vėl juos apsivilkti.

Idtiba nuo ihramo pradžios iki pabaigos.

Teisinga nuomonė yra ta, kad idtiba yra nustatytas tik atliekant umros tavaf arba atvykimo tavaf.

Ihramo būsenos atmetimas ir išėjimas iš jos be teisėtos šariato priežasties.

Žmogui privaloma likti ihramo būsenoje, kol jis užbaigs savo ritualus, išskyrus atvejus, kai yra teisėta priežastis ją nutraukti, pavyzdžiui, kai jis yra sulaikytas (ihsar). Tokiu atveju jam leidžiama nutraukti ihramą. Jei jis įžengdamas į ihramą buvo iškėlęs sąlygą, jis gali iš jos išeiti be jokios atsakomybės. Tačiau jei sąlygos neiškėlė, jis privalo paaukoti gyvulį, nusiskusti ar patrumpinti plaukus, o tada baigti ihramą.

***

Antra: Žmonių klaidos ir klaidos atliekant tavaf

Laikymasis maldų, kurios nėra perduotos nuo Pranašo, įeinant į Al-Haram mečetę arba pamačius Kaabą.

Suna yra laikytis tuo, kas perduota nuo Pranašo.

Ketinimo ištarimas prieš pradėdant tavaf

apeigas.

Ketinimas yra širdyje, ir jo ištarimas nėra nustatytas pagal šariatą.

Ketinimas pradėti tavaf priešais Juodąjį akmenį dėl atsargumo.

Tai yra kraštutinus ir nustatytų ribų peržengimas.

Pradėti tavaf praeinant Juodąjį akmenį ir laikyti tai pirmuoju apėjimu.

Tai neteisinga, nes jei jis taip daro, tas apėjimas nėra galiojantis.

Priartėjus prie Juodojo akmens, rankų pakėlimas taip, kaip keliama maldoje, arba jų pakėlimas tris kartus.

Suna yra parodyti į jį dešine ranka tik vieną kartą.

Ilgas stovėjimas prie Juodojo akmens.

Suna yra nestovėti ilgai.

Intensyvus stumdymasis ir grūdimasis norint pasiekti ir pabučiuoti Juodąjį akmenį.

Suna - nesigrūsti. Jei asmuo gali pasiekti Juodąjį akmenį be spaudimosi, turėtų jį paliesti; priešingu atveju pakanka parodyti į jį ranka.

Jei asmuo praeina pro Juodąjį akmenį nesakydamas takbir, nėra būtina grįžti ir parodyti į jį ranka ar pasakyti takbir vėl, kai jau praėjo.

Visa tai yra neteisinga, nes tai yra sunos veiksmas, kurį asmuo jau atliko. Todėl nereikia grįžti ir jo pakartoti. Nėra jokios kaltės tam, kuris

pamiršta takbir arba sąmoningai jo nesako.

Kiekvienam apėjimui skirti tam tikrą dua.

Tam nėra jokių įrodymų, o suna yra ta, kad tavaf atlikėjas gali sakyti bet kurią dua, prašydamas gerų dalykų šiame pasaulyje ir anapusiniame, ir gali kartoti bet kokį šariato patvirtintą zikr, kaip Allaho šlovinimas, girimas, Jo vienybės ir didybės skelbimas arba Korano recitavimas.

Raml (ėjimas greitais ir trumpais žingsniais) visuose tavaf apėjimuose.

Šia suna turi būti laikomasi tik pirmuosiuose trijuose apėjimuose.

Nepaisymas laikyti Kaabą savo kairėje pusėje atliekant tavaf be pagrįstos priežasties.

Suna yra laikyti Kaabą savo kairėje pusėje, ir piligrimas neturėtų būti aplaidus šiuo klausimu. Tačiau, jei jis yra atleistas dėl žmonių spūsties ar panašių priežasčių, jam nėra kaltės.

Bučiuoti Jemeno kampą arba rodyti į jį, kai neišeina jo pabučiuoti.

Suna yra paliesti jį tik ranka, be pabučiavimo; jei negalima jo paliesti, nereikėtų rodyti į jį.

Liesti ir bučiuoti visus Kaabos kampus arba jos sienas, ir trintis prie jų.

Tai prieštarauja sunai, nes leidžiama tik bučiuoti Juodąjį akmenį ir liesti Jemeno kampą.

Įsitikinimas, kad liesti Jemeno kampą ir Juodąjį akmenį dėl palaimos, o ne garbinimo.

Visas šis yra nežinojimas ir klaidinimas, nes

nauda ir žala yra tik Allaho rankose. Pasakojama, kad Umar (tebūnie Allahas juo patenkintas) priėjo prie Juodojo akmens, pabučiavo jį ir pasakė: „Iš tiesų, aš žinau, kad tu esi tik akmuo, kuris negali nei pakenkti, nei suteikti naudos. Jei nebūčiau matęs, kaip Pranašas, ramybė ir Allaho palaima jam, tave pabučiavo, aš tavęs nebūčiau pabučiavęs.“

Kelti balsą maldoje taip, kad trukdytų atliekantiems tavaf.

Suna yra prisiminti savo Viešpatį ir maldauti Jo tyliai, kad netrukdytų kitiems.

Būti užsiėmusiam fotografavimu ar šalutiniais pokalbiais atliekant tavaf.

Tavaf atliekantis asmuo turi prisiminti savo Viešpatį su nuolankumu, pagarbumu ir širdies atsidavimu.

Užbaigti tavaf prieš pasiekiant Juodąjį akmenį.

Privaloma užbaigti septintąjį apėjimą tol, kol jis yra tikras arba beveik įsitikinęs, kad pasiekė lygiuotę su Juodoju akmeniu.

Įsitikinimas, kad du tavaf rakatai turi būti atliekami tiesiai už Makam arba arti jo, o tai sukelia spūstis, kenkia tavaf atliekantiems žmonėms piligrimystės metu ir kliudo jų keliui.

Šis įsitikinimas yra klaidingas. Du rakatai po tavaf atliekami bet kur mečetėje, o žmogus gali stovėti taip, kad Makam yra tarp jo ir Kaabos, net iš tolo, melsdamasis kieme ar koridoriuose, taip išvengdamas žalos ir atlikdamas maldą nuolankiai

bei ramiai.

Dviejų rakatų po tavaf prailginimas ir dua sakymas po to.

Suna yra atlikti juos trumpai ir po jų nesakyti dua, nes tai nėra perduota Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam).

Atlikti du rakatus po tavaf būnant idtiba būsenoje (kai vyras rodo dešinį petį)

Suna yra uždengti pečius su savo rida iš karto po tavaf užbaigimo.

***

Trečia: Žmonių nusižengimai ir klaidos atliekant sai

Idtiba atliekant sai.

Kaip jau minėta, idtiba turi būti atliekamas tik tavaf metu.

Ištarti ketinimą prieš pradėdant sai.

Anksčiau buvo minėta, kad ketinimas yra viduje, o jo ištarimas nėra nustatytas šariate.

Pradėti sai nuo Marva kalno.

Toks veiksmas laikomas netinkamu, o asmens pastangos šiuo atveju nepripažįstamos kaip galiojančios.

Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad vienas ratas susideda iš ėjimo pirmyn ir atgal, todėl jie atlieka keturiolika sai ratų.

Tai yra klaida, nes ėjimas nuo Safa iki Marva yra vienas ratas, o nuo Marva iki Safa – kitas ratas,

prasidedantis nuo Safa ir baigiantis su Marva.

Užlipimas į Safa kalno viršūnę, galvojant, kad tai būtina.

Nėra įrodymų, kad tai būtų laikoma būtina sąlyga.

Rankų kėlimas ir jų parodymas, kaip tai daroma maldoje tariant takbir.

Teisingas būdas – atsisukti į kiblą ir melstis pagal nustatytas dua.

Moterų greitas ėjimas (sai) tarp dviejų žymų yra toks pat kaip ir vyrų.

Moteriai nustatyta eiti normaliu tempu, taip vieningai sutarė islamo mokslininkai, kad apsaugotų ją nuo atidengimo.

Skirti specifinę dua kiekvienam sai ratui.

Tam nėra jokių įrodymų; priešingai, žmogus gali maldauti bet kokia dua, nesuskaidomas.

Balso kėlimas sai metu taip, kad tai trikdytų žmones.

Suna yra prisiminti savo Viešpatį ir Jo maldauti tyliai, kad netrukdyti kitiems.

Greitas ėjimas per sai tarp Safa ir Marva kiekviename rate.

Suna yra greitai bėgti tik tarp dviejų žalių žymų.

Atlikti du rakatus po sai užbaigimo.

Tam nėra įrodymų, todėl tai neleistina daryti.

Atlikti sai savanoriškai - už ritualinių veikslių ribų.

Sai nėra nustatyta kaip savanoriškas veiksmas.

Ketvirta: Žmonių pažeidimai ir klaidos skutant arba trumpinant plaukus

Leidžiama skusti arba trumpinti plaukus visoje galvoje.

Suna yra skusti visą galvą arba trumpinti.

Plaukų skutimas arba trumpinimas Al-Haram mečetėje ir plaukų metimas joje.

Privaloma gerbti Al-Haram mečetę ir rūpintis jos švaros palaikymu.

Jeigu vėluojate nusiskusti arba trumpinti plaukus, pamiršate tai arba užsiimate kitais reikalais.

Pageidautina skubėti tai padaryti iškart po tavaf ir sai užbaigimo.

Įvykdyti ihrame uždraustas veiklas prieš skutant arba trumpinant plaukus.

Privaloma nevykdyti jokių uždraustų veiksmų iki plaukų skutimo arba trumpinimo.

***

Klaidos ir pažeidimai, susiję su hadžu

Pirma: Žmonių pažeidimai ir klaidos Tarvija dieną

Kai kurie žmonės tiki, kad leidžiama įžengti į ihramo būseną Tarvija dieną Al-Haram mečetėje arba po Mizab.

Suna yra įžengti į ihramo būseną toje vietoje, kur žmogus yra, nesvarbu, ar tai būtų Mekkoje, ar Minoje.

Ihramo atidėjimas iki po zuhr maldos.

Suna yra įžengti į ihramo būseną hadžui duha laiku, prieš zuhr maldą.

Nepasilikimas nakvynei Minoje, nors yra galimybė tai padaryti.

Suna yra, kad piligrimas praleistų naktį Minoje, jei tik turi galimybę, sekdamas Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) pavyzdžiu.

Mal-dų su-jungimas Minoje.

Suna yra, kad maldos Minoje būtų atliktos sutrumpintos, bet nesujungtos, sekant Pranašo pavyzdžiu.

***

Antra: Žmonių pažeidimai ir klaidos Arafato dieną

Stovėjimas Arafate dalį zul-hidža 8 dienos kaip atsargumo priemonė.

Tai priklauso draudžiamam kraštutinumui ir

ekstremizmui.

Išvykimas į Arafatą aštuntą dieną arba devintosios naktį ir nakvojimas ten.

Tai prieštarauja sunai. Taip pat reiškia sunos, susijusios su nakvyne Minoje, nevykdymą.

Stovėjimas už Arafato ribų.

Pilgrimui privaloma užtikrinti, kad jis stovėtų Arafato ribose.

Tikėjimas, kad Namira mečetėje reikia melstis kartu su imamu, ir dėl to susidarė didžiulė minia norinčiųjų joje pasilikti.

Tai nėra būtina, ir dėl to neleistina grūstis.

Stovėti veidu į kalną (Ilal) sakant dua.

Suna yra stovėti veidu į kiblą.

Tikėjimas, kad privaloma įkopti į Ilal kalną, arba manymas, kad tai hadžo apeigų dalis, arba, kad jis yra pranašesnis ar labiau išsiskiria iš kitų Arafato vietų.

Tam nėra jokio įrodymo. Priešingai, tai prieštarauja Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) nurodymams.

Ilal kalno pavadinimas Ar-Rahma (Gailestingumo) kalnu, arba Dua kalnu.

Teisingas pavadinimas yra Ilal, ir nėra jokio įrodymo, kad turėtų būti vadinamas Ar-Rahma kalnu ar Dua kalnu.

Įėjimas į kupolą Arafato kalne, pavadinant jį Adomo kupolu, melstis jame ir sukimas aplink jį, kaip tavaf aplink Kabą.

Visa tai yra iš draudžiamų naujovių ir gali pasiekti politeizmo lygį.

Palaiminimų siekimas nuo ant Ar-Rahma kalno Arafate pastatyto stulpo ir vardų rašymas ant jo.

Visa tai yra iš draudžiamų naujovių, kurios gali pasiekti politeizmo lygį.

Monetų dėjimas į Arafato ar Nūr kalno plyšius arba plaukų, nagų ar drabužių dalių palikimas tikint, kad tai priežastis jų savininkams sugrižti į šias vietas.

Visa tai yra iš draudžiamų naujovių ir gali pasiekti politeizmo lygį.

Kai kurie žmonės klaidingai tiki, kad stovėjimas Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) Mavakif (vietoje) yra privaloma, arba be reikalo tai sau primeta.

Teisinga nuomonė yra ta, kad tai nėra privaloma ir nėra nustatyta reikalauti tokio veiksmo.

Laiko švaistymas ir maldos bei zikr apleidimas, užsiimant tuo, kas neatneša naudos.

Maldos pradžios atidėliojimas iki pat saulėlydžio ar dienos pabaigos.

Stovėti sakant dua, manant, kad tai yra suna, arba manyti, kad stovėjimo Arafate prasmė yra stovėti sakant dua.

Teisingas supratimas yra tas, kad stovėjimas Arafate reiškia buvimą ten tuo metu, nesvarbu, ar stovint, ar sėdint, ant arklio ar ant kojų.

Išvykimas iš Arafato prieš saulėlydį.

Tai yra draudžiama, nes tai prieštarauja Pranašo sunai.

Vėlavimas išvykti po saulėlydžio be pateisinamos priežasties.

Pagal suną reikia nedelsiant išvykti po saulėlydžio, išskyrus atvejus, kai yra pateisinama priežastis.

Kai kurie tiki, kad stovėjimas Arafate penktadienį prilygsta septyniasdešimčiai piligriminių kelionių.

Tam nėra jokių įrodymų.

***

Trečia: Žmonių pažeidimai ir klaidos vykstant į Muzdalifą ir praleidžiant naktį ten.

Skubėjimas išvykstant iš Arafato ir transporto priemonių sukeliamas trikdymas.

Suna yra vykti ramiai ir oriai, vengiant žalos.

Kai kurie žmonės tiki, kad yra nustatyta atlikti ghusl praleidus naktį Muzdalifoje.

Nėra jokių įrodymų, kad tai teisėta.

Kai kurie žmonės tiki, kad yra pageidautina raiteliui nultipti ir įeiti į Muzdalifą pėsčiomis.

Nėra jokių įrodymų, kad tai teisėta.

Nusileidimas į vietą prieš patvirtinant, kad ji yra Muzdalifos ribose.

Neskubėti atlikti maldą pirmą kartą atvykus į Muzdalifą.

Suna yra skubėti melstis iš karto atvykus į

Muzdalifą.

Užsiėmimas akmenukų rinkimu įeinant ir didelis noras tai daryti, tikint, kad tai yra teisėta.

Tam nėra jokių įrodymų.

Maghrib ir iša maldų atidėjimas iki jų laiko pabaigos, t. y. vidurnakčio.

Privaloma atlikti maghrib ir iša maldas prieš vidurnaktį, net ir prieš atvykstant į Muzdalifą.

Muzdalifos nakties praleidimas su malda, garbinimu arba niekingu užsiėmimu ir žaidimais.

Suna yra skubėti miegoti ir ilsėtis, sekant Pranašo pavyzdžiu, kad turėti jėgų atlikti Eid dienos veiklas.

Silpnųjų ir jų palydovų išvykimas prieš vidurnaktį.

Jie privalo išvykti tik po vidurnakčio.

Tų, kurie nėra silpnieji ir nepalydi silpnųjų, išvykimas yra prieš aušrą.

Muzdalifoje privaloma likti iki aušros.

Išvykimo iš Muzdalifos atidėjimas iki saulėtekio.

O pagal suną reikia išvykti prieš saulėtekį.

***

Ketvirta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Eid Al-Adha (Aukojimo šventės) dienos apeigose

Kai kurie tiki, kad reikia atlikti ghusl prieš akmenukų mėtymą.

Nėra jokių įrodymų, kad tai teisėta.

Akmenukų plovimas.

Nėra jokių įrodymų, kad tai teisėta.

Tikėjimas, kad metimas galioja tik tada, jei akmenukai yra iš Muzdalifos.

Tam nėra jokių įrodymų, galima juos surinkti iš bet kurios vietos.

Mėtymas ne akmenukais, o kitais daiktais, arba mėtymas dideliais akmenimis.

Tai prieštarauja Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) nurodymams.

Pyktis, kylantis akmenukų mėtymo metu, ir tikėjimas, kad šėtonas yra šitaip užmėtomas.

Grupių formavimas ir jungimasis einant į akmenukų mėtyimą, sukeliant žalos žmonėms.

Pridėti prie nustatyto zikr metimo metu.

Pageidautina sakyti tik takbir.

Septynių džamaros stulpų užmėtymas akmenukais vienu metu.

Tokiu atveju bus skaičiuojama tik kaip vienas mėtimas, todėl būtina mesti kiekvieną akmenuką atskirai.

Akmenukų dėjimas į haud (duobę) nemetant.

To nepakanka, o nustatytas veiksmas yra mesti bent tiek, kad tai būtų laikoma metimu.

Mėtymas į stovinčią sieną ir manymas, kad tai yra pagrindinis tikslas.

Nustatyta, kad akmenukas turi nukristi į haudą, net jei jis nepataiko į sieną.

Mėtymas iš tolimos vietos ir neaiškumas, ar akmenukai pataikė į haudą.

Stovėjimas sakyti duą po akmenukų mėtymo prie Džamrat al-Akabos stulpo.

Tai yra neteisėta, nes nėra įrodymų, kad tai leidžiama.

Aukojamųjų gyvulių skerdimas už Tamatu ir Kiran hadžus prieš An-Nahr dieną.

Jei kas nors taip pasielgia, to nepakanka, ir jis privalo pakartoti skerdimą per šariato nustatytą laikotarpį – nuo Eid dienos iki paskutinės tašrik dienos.

Pirmenybės teikimas gyvulio aukos kainos išdalinimui labdarai vietoj skerdimo.

To nepakanka, ir jis privalo gyvulį paskersti.

Dalinis galvos plaukų nuskutimas arba patrumpinimas.

Suna yra nuskusti arba patrumpinti visus galvos plaukus.

Atvykimo tavaf atlikimas vietoje Ifada tavaf arba jo atlikimas prieš stovėjimą Arafate ir Muzdalifoje.

Kas tai padaro, to nepakanka, nes Ifada tavaf yra vienas iš hadžo ramsčių, be kurio jis nėra galiojantis. Ifada tavaf atlikti neleidžiama, išskyrus po stovėjimo Arafate ir Muzdalifoje.

***

Penkta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Minos dienomis (Tašrik dienomis)

Atlaidumas įgaliojant ir pavedant kitam žmogui atlikti akmenukų mėtymą.

Pagrindinė taisyklė yra ta, kad piligrimas turi mesti akmenukus pats, išskyrus su teisėtu priežasčiu, leidžiančiu jam paskirti kitą asmenį mesti už jį.

Piligrimas išvyko, paskyręs kitą asmenį mesti akmenukus jo vardu, prieš užbaigdamas hadžo apeigas ir dienas.

Tai klaida, ir jam privaloma pasilikti Minoje arba ten, kur jis yra, kol užbaigs hadžo apeigas ir atliks Atsisveikinimo tavaf ir tada gali išvykti.

Akmenukų mėtymas tašrik dienomis prieš vidurdienį.

Pagal suną mėtyti akmenimis reikia po vidurdienio.

Neteisinga trijų Džamra stulpų išdėstymo tvarka mėtant akmenukus.

Privaloma laikytis nustatytos tvarkos: pirmiausia mesti akmenis į pirmąją Džamrą, tada į vidurinę, o galiausiai į didžiąją – Džamra Al-Akaba. Kas pažeidžia ar pakeičia šią tvarką, privalo pakartoti metimą teisinga seka, pradėdamas nuo mažesniosios ir tęsiant toliau.

Stovėjimas dua sakyti po Džamrat Al-Akaba akmenukų mėtymo.

Suna yra sakyti dua tik po pirmosios ir vidurinės Džamra akmenukų mėtymo.

***

Šešta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Atsisveikinimo tavaf metu

Atsisveikinimo tavaf atlikimas prieš paskutinį akmenukų mėtymą, kad būtų galima išvykti iš karto po mėtymo.

Tai neteisinga, ir kas tai padaro, atliko jį neteisingu laiku, todėl to nepakanka, ir jis privalo atlikti tavaf po akmenukų mėtymo.

Paskirti žmogų, kuris už jį mėtytų akmenukus, ir atlikti apeigas, kol įgaliotinis meta akmenukus.

Teisingiausia būtų palaukti, užbaigti akmenukų mėtymą, ir tada atlikti atsisveikinimo tavaf.

Kai nenorima apsisukti nugara Kaabai, todėl atsitraukiama atgal iš pagarbos.

Nėra įrodymų, patvirtinančių to teisėtumą, o geriausias vadovavimas yra Muchammedo (ramybė ir Allaho palaima jam) vadovavimas.

Stovėjimas sakyti dua išvykstant iš Al-Haram mečetės.

Tam nėra jokių įrodymų.

Ilgalaikis buvimas Mekkoje po Atsisveikinimo tavaf be teisėtos šariato priežasties.

Privaloma skubiai išvykti iš Mekkos po Atsisveikinimo tavaf. Tačiau nėra nieko blogo laukti palydovų, pirkti kelionės reikmenis ar panašiai.

Jei piligrimas lieka ilgiau be teisėtos priežasties, jis privalo pakartoti Atsisveikinimo tavaf.

Klaidos ir pažeidimai, susiję su Pranašo Mečetės lankymu:

Liesti sienas ir geležinius strypus lankantis Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) kape ir rišti siūlus ar panašius daiktus prie langų, siekiant palaiminimo.

Palaiminimas slypi tame, ką Allahas ir Jo Pranašas nustatė, o ne religinėse nenustatytose naujovėse.

Lankymasis Uhud kalno olose, Hira oloje ir Saur oloje Mekkoje, audinių rišimas ten, maldavimas su dua, kurių nepatvirtino Allahas, ir dėl to patiriami sunkumai.

Visi šie veiksmai yra naujovės, neturinčios pagrindo aiškiai nustatytame šariate.

Lankymas tam tikrų vietų, kurios teigiamos esant Pranašo relikvijos, tokių kaip jo kupranugario poilsio vieta, Al-Khatam arba Usman šuliniai, ir imti žemę iš šių vietų siekiant palaiminimų.

Maldavimas už mirusiuosius, apsilankymas Al-Baki kapinėse bei Uhud kankinių kapuose, o taip pat monetų metimas šiose vietose – būdas priartėti prie mirusiųjų ir siekti jų išduotų palaiminimų.

Šis veiksmas laikomas viena iš pagrindinių klaidų, netgi priskiriamų didžiajam širkui, kaip teigia islamo mokslininkai bei nurodo tiek Allaho Knyga, tiek Jo Pasiuntinio suna. Tik Allahas yra vertas garbinimo, ir neleidžiama nukreipti

garbinimą į kitus dalykus, kaip maldavimas, skerdimas, įžadai ir panašiai, remiantis Allaho žodžiais:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

{Ir jiems nebuvo įsakyta nieko kito, tik garbinti Allahą, (būnant) nuoširdžiais Jam religijoje}
[Koranas, sūra „Akivaizdus ženklas“ 98:5].

Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui.

Turinys

Pažeidimai atliekant hadžą, umrą ir apsilankant šventose vietose.....	2
Klaidos ir pažeidimai, susiję su umra.....	2
Pirma: Žmonių pažeidimai ir klaidos ihrame	2
Antra: Žmonių klaidos ir klaidos atliekant tavaf.....	5
Trečia: Žmonių nusižengimai ir klaidos atliekant sai	9
Ketvirta: Žmonių pažeidimai ir klaidos skutant arba trumpinant plaukus	11
Klaidos ir pažeidimai, susiję su hadžu	12
Pirma: Žmonių pažeidimai ir klaidos Tarvija dieną.....	12
Antra: Žmonių pažeidimai ir klaidos Arafato dieną.....	12
Trečia: Žmonių pažeidimai ir klaidos vykstant į Muzdalifą ir praleidžiant naktį ten.	15
Ketvirta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Eid Al-Adha (Aukojimo šventės) dienos apeigose.....	16
Penkta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Minos dienomis (Tašrik dienomis).....	18
Šešta: Žmonių pažeidimai ir klaidos Atsisveikinimo tavaf metu	20
Klaidos ir pažeidimai, susiję su Pranašo Mečetės lankymu:	21

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

